

© Copyright 2018 Dagblad De Limburger.
Het auteursrecht, ook ten aanzien van artikel 15 AW,
wordt uitdrukkelijk voorbehouden. Woensdag, 28 november 2018

Op elektrische epo door het Heuvelland

Na de stadsfiets met trapondersteuning is ook de elektrische mountainbike bezig aan een opmars. Verslaggever Ron Langenveld toog naar het Heuvelland en proefde aan de kracht van de terreinfiets met stekker.

DOOR RON LANGENVELD

Goede benen hebben, heet dat in de wielrennerij. Van die zeldzame dagen dat je over superkrachten lijkt te beschikken. Maar dit voelt als de overtreffende trap van goede benen. Bij iedere pedaalslag is het alsof een onzichtbare hand mij zachtjes naar boven duwt. Moeiteloos peddel ik met een brede lach op mijn gezicht van plezier over een hobbelig grasveld omhoog en de steile veldweg even buiten Gulpen op. Dit is genieten. Want hoe zwaar deze klim normaal gesproken voelt, weet ik maar al te goed. Nog niet zo heel lang geleden ben ik hier met mijn eigen mountainbike geweest. Meer dood dan levend was ik toen ik boven kwam.

Elektrische vriend

Dankzij de zwarte Dirt-E van Giant onder mij is daar vandaag geen sprake van. Alsof het niks is accelereer ik er op los. „Dat is dus hoe elektrische epo voelt”, zegt een lachende Pascal Moors, fietsinstructeur bij onder andere Cycle Center Limburg. Hij maakt mij vandaag wegwijs op de e-mountainbike. Want na de onstuurbare opmars van de elektrische stadsfiets moet ook de mountainbike eraan geloven. „Mensen willen wel sportief bezig zijn. Maar het moet niet te zwaar worden. Als je dan zo'n elektrische vriend tot je beschikking hebt, dan opent dat deuren. Zeker hier in het Heuvelland”, zegt Moors. In de Alpenlanden zijn de mountainbikes met accu en hulpmotor al een regelrechte hit. En volgens de branche is het slechts een kwestie van tijd tot ze ook onze regio's overlopen. In de showrooms van wielerszaken in Limburg staan ze al te kust en te keur als voorbode van wat er komen gaat.

Hoog tijd dus om zelf te ervaren hoe die extra power voelt. Cycle Centre Limburg biedt naast reguliere mountainbikes ook de elektrische broertjes van de terreinfiets aan voor een rondje. Eventueel mét

instructeur of gids als daar behoefte aan is. „Je hoeft met zo'n fiets natuurlijk niet per se het bos in”, verklaart Moors. Wie een beetje handig is op de tweewieler en niet meteen een al te avontuurlijke route kiest, kan het volgens Moors na een korte uitleg zelf proberen. Maar ben je van plan het ruigere terrein in Zuid-Limburg op te zoeken, dan kan een instructeur als Moors soelaas bieden. „Deze fiets kan echt wel met je aan de haal gaan”, waarschuwt de gids. „Dan is het alsof je een paard op de staart trapt.” Niet voor niets ook dat Moors vandaag begint met een korte 'rijles' op de parkeerplaats bij buitensportcentrum Rocca in Gulpen. Met onder andere de nodige sturen en remoefeningen om het elektrische ros in bedwang te houden. Sturen is door het forse gewicht van de accu en de hulpmotor echt wel even wennen. Net als het toch wat ongewone gevoel dat je met een simpele trap op de pedalen behoorlijk hard weg trekt. Met slechts drie standen blijft het gedrijven of temperen van de elektromotor in ieder geval een makkie. „Als je stopt met trappen, dan houdt de fiets vanzelf in”, sust Moors eventuele ongerustheid over al te hevige acceleraties. „De fiets rijdt niet vanzelf!”

Stoempen

Dat laatste blijkt maar al te waar als we even later in standje 'eco' de eerste helling naar boven stoempen. Er moet wel degelijk getrap worden, zo blijkt. „Op de zuinige stand haal je met gemak een afstand van 65 kilometer”, roept Moors voorop. Maar de waarschuwing om op te schakelen naar 'normaal' en vervolgens naar de sportstand is niet te weerstaan. Met één druk op de knop vloeien de extra krachten voelbaar richting

trappers. De tweede druk zorgt voor superbenen. Als een speer schiet ik genietend van al die kracht het steinige pad op. En in een vloek en een zucht laten we Gulpen achter ons en koersen we richting Drielandenpunt. „Met groepen houd ik er meestal een beetje de rem erop”, zegt Moors over de aanbevolen snelheid. In ons geval haalt even later een eerste slingerpaardje met een paar penibele bochten de vaart eruit. Maar wat

“Voor gewone mountainbiker is e-bike geen discussiepunt”

Ook tijdens toertochten duiken tegenwoordig steeds vaker e-mountainbikes op. „We hadden er tijdens onze afgelopen Zandhazentocht een stuk of tien”, zegt Ruud van Heiden van Stichting Mountainbike Promotie Noord-Limburg. Hij verwacht desondanks niet dat er op termijn hele hordes e-bikes aan de start verschijnen. „Ik denk dat voor de gemiddelde mountainbiker een overstap naar zo'n elektrische fiets geen discussiepunt is.”

gnaat dat lekker. Twee ferme trappen en we knallen weer vooruit. Je zou je old-school mountainbike zonder hulpmotor er haast voor aan de wilgen hangen. Ware het niet dat even later op een vlak gedeelte van het parcours alsnog een minpuntje van de e-mountainbike aan het licht komt. Want in plaats van lekker doortrappen, is op de vlakke weg plots onverwacht zwoegen geblazen. „De bovengrens is 25 kilometer per uur”, verklaart Moors. Een wettelijk vastgelegd maximum. Probeer je harder te gaan – dat

doe je als geoevende fietser – dan verandert het zo prettige elektrische steuntje in de rug in serieuze tegenwerking. Alleen bergaf lukt het met behulp van de zwaarte kracht om daar doorheen te trappen.

Kramp

Dan maar liever weer omhoog, de Oude Gulpenberg op, de helling waarop zelfs de profs tijdens de Amstel Goldrace de kramp

in de benen schiet. Met gemak verpletter ik mijn eigen klimtijd. Maar een nieuw persoonlijk record? Nee, zo voelt dit toch niet. Daarvoor lijkt deze overwinning mét trapondersteuning toch net iets te veel op voetelen. „Zo lang als het kan, doe ik het zelf ook nog altijd liever op eigen kracht”, kan Moors dat gevoel wel bevestigen. „Maar de markt beweegt nadrukkelijk deze kant op. Voor veel mensen is dit echt wel een optie.”

“Op deze manier kunnen ze toch mee blijven fietsen”

Bij Mountainbikeclub Discovery uit Parkstad staan ze niet afwijzend tegen de komst van elektrische mountainbikes. „We hebben inmiddels zelf een paar leden met zo'n fiets”, zegt Joost van de Mark Discovery. „Voorals mens die op leeftijd zijn of het conditioneel niet meer trekken. Die kunnen op deze manier toch mee blijven fietsen.”

“Zeker in de heuvels in het zuiden ga je ze zien”

„Nog niet zo lang geleden wilde je op zo'n elektrische mountainbike nog niet dood gevonden worden”, zegt Ralf Salden van de gelijknamige wielerszaak in Limbricht. „Maar dat suffice is er inmiddels wel af”. Volgens Salden zijn veel fietsers gewend geraakt aan de elektrische stadsfiets en is daardoor ook de overstap naar de e-mountainbike beduidend kleiner geworden. „Zeker in de heuvels in het zuiden ga je ze zien de komende jaren.”

Als een speer de helling op. FOTO HARRY HEUTS